

„Națiunea este o ființă organică" - 1922) (Nicolae Iorga)

Doctrina europeană a respectului reciproc și cooperării DERRC

În contextul evenimentelor legate de pandemie precum și ale acelora privind refugiații din Europa, în opinia noastră, asistăm la eșecul multiculturalismului și al centralismului intraeuropean exacerbat.

Credem că întoarcerea la valorile care au pus bazele Europei moderne reprezintă soluția pentru ca UE să se dezvolte și să devină tot mai puternică.

*De aceea, un nou tip de democrație, democrația mixtă, ca democrație post-modernă, poate fundamenta opțiunile Europei viitorului. Acest model democratic se bazează pe o doctrină pe care am putea-o denumi "Doctrina europeană a respectului reciproc și cooperării **DERRC**" Fără o mutație de fond, ideologia, structura și funcționalitatea Europei actuale nu mai asigură aspirațiile cetățenilor la nivelul noului secol în care ne aflăm. Iar construcția, nereformată, denumită Uniunea Europeană se află într-un real pericol.*

Doctrina pe care o propunem, vine tocmai în ideea prevenirii unor astfel de evenimente și militează pentru restabilirea respectului față de toate națiunile europene și pentru valorile fundamentale și istorice ale lumii: familie, tradiții, societate, respect, cooperare, întrajutorare, dezvoltare. Valori care au generat națiunile europene puternice ale secolului XX. Valori care pot regenera, iarăși, națiuni puternice. Astfel, numai națiunile puternice pot face și pot menține o Europă puternică. Orice tendință hegemonică din partea unor state va avea influență negativă asupra UE. Pentru că Tratatul are la bază principiul egalității în drepturi între statele naționale care au aderat la UE. Din păcate, în ultimii ani, se constată tendințe tot mai accentuate de înlocuire a acestor valori și principii cu voința nedemocratică a unor state care se vor state fanion. În defavoarea celorlalte state.

*Doctrina europeană a respectului reciproc și cooperării **DERRC** are, ca valoare fundamentală, ideea că omul este cea mai mare bogăție a unei națiuni. Japonia nu are resurse. În schimb, cu munca și inteligența poporului japonez, a reușit să devină una dintre cele mai prospere, civilizate și respectate națiuni ale lumii*

Conceptul „respectul reciproc” conține o caracteristică de bază și anume, aceea de „unitate”, de aderare, de apartenență a oamenilor la „ceva” care poate fi perceput ca un „întreg” ca o „unitate” care se diferențiază de alte „unități” similare. Acest „ceva” conține încărcătura spirituală, cultural istorică și de tradiții acumulate în timp și care definesc un concept denumit etnicitate. [1] Față de acesta, după mulți autori, [2] națiunea presupune și un teritoriu. În condițiile și cu limbajul modernității, acest ansamblu, „etnicitate plus teritoriu”, poartă

denumirea de „sistem [3] statal ” sau, în limbaj curent, de „stat” [4]. Aceste valori, potrivit DERC constituie valori care presupun, necondiționat, respectul pentru toate națiunile.

Din multitudinea de idei și teorii cu privire la stat, în contextul unificator european, actual, reține atenția ideea potrivit căreia modernitatea ar fi „accentuat conflictele dintre state și că națiunea a servit mai degrabă ca motivație ideologică pentru acestea ”.[5] În acest fel se încearcă justificarea eșecului „experimentului crucial” inițiat de Napoleon al III-lea, care avea drept scop o nouă ordine europeană. Aceasta ar fi trebuit să conducă la satisfacerea idealurilor naționale într-o Europă unită, avant la lettre. Se afirmă că acest eșec s-ar fi datorat statelor naționale și incompatibilității dintre acestea, națiunile având un comportament concurențial. State care, prin urmare, s-ar afla în conflict de interese permanent. Ca exemplu se invocă războiul franco-prusac din 1870 care, chipurile, „a dovedit că era naționalismului idealist și fratern se încheiase ”[6] . În opinia noastră, lipsa de veridicitate a acestor argumente este ușor de demonstrat. Și aceasta chiar cu modul practic în care statele europene pot conviețui și pot coopera performant, atât în interesul UE cât și în interes reciproc, în momentul actual. Păstrându-și în cea mai mare parte atributele de state naționale. Pe baza Tratatelor de funcționare ale UE.

Prin urmare, nu existența statelor naționale a condus la eșecul experimentului menționat ci altceva, care, din păcate, se pare, se încearcă a fi reinventat, în ultimul timp, în cadrul UE. Și anume, mentalitatea și tendința unor state de a se considera îndrituite să se considere „*mai egale decât alte state*” și, mai direct ori mai insidios, să încerce să preia conducerea structurii unioniste și să-și impună politicile lor la modul arbitrar, nedemocratic, aproape expansionist. Acesta reprezintă, de fapt, un mare pericol pentru UE și, dacă nu vor exista inteligența și înțelepciunea necesare revizuirii Tratatelor, democratizarea reală a acesteia în respectul tuturor statelor componente, fenomenele de tip centrifug (a se vedea Brexit) se vor accentua și vor periclita însăși existența UE. Trecerea la democrația mixtă, participativă și reprezentativă, poate constitui motivația reformării adevărate a UE. De altfel, sunt numeroase voci casandrice care nu văd cu ochi buni această structură și îi doresc și îi prevăd colapsul. Iată un exemplu de atitudine care, principial, este corectă, și care erodează, dacă nu se vor lua măsuri, construcția denumită UE. „*Numai când oamenii au descoperit că și-au pierdut democrația și puterea propriilor lor țări de a se governa singure, au început să aprecieze într-un fel nou cât de prețioase erau valorile care le-au fost luate fără știrea lor. Deveniseră victimele uneia dintre cele mai mari preșfăcătorii colective ale secolului XX care din acest punct de vedere merită să fie aliniată lângă visele de autoamăgire ale comunismului. Mai curând poate, iar nu mai târziu, fantezia « marelui proiect european » se va destrăma, biruită de realitate, distrusă de toate acele contradicții pe care ambițiile ei demente n-au fost în stare să le prevadă și pe care n-ar fi putut niciodată spera să le rezolve. Dar va lăsa în urma ei distrugerii cumplite: un pustiu din care popoarele Europei vor avea nevoie de mulți ani ca să se trezească iar la viață .[7] ”*

Fundamentarea teoretică a DERRC a avut la bază studierea principalelor direcții doctrinare actuale precum și observațiile și reflecțiile proprii cu privire la această temă. De asemenea doctrina se bazează și pe aspectele privind dezvoltarea României în contextul doctrinelor, strategiilor și programelor care au fost aplicate în România post decembristă și care, în ultimii 30 de ani s-au

soldat, toate, cu un eșec. Eșec ușor de demonstrat, fie și dacă ne referim la Raportul ONU privind sărăcia, în care România se află pe ultimul loc, dintre țările europene, privind bunăstarea. În acest context propunem, de fapt, o doctrină politică nouă, post modernă. În cadrul acestei doctrine ne delimităm ferm de naționalismele antebelice care, toate, au sfârșit în zone cu mai mult sau mai puțin extremism.

DERRC vine tocmai în ideea prevenirii unor astfel de evenimente și militează pentru restabilirea respectului față de toate națiunile europene. Numai națiunile puternice pot face și pot menține o Europă puternică. Și orice tendință hegemonică din partea unor state va avea influență negativă asupra UE. Pentru că Tratatul are la bază principiul egalității în drepturi între statele naționale care au aderat la UE și, din păcate, se constată tendințe tot mai accentuate de înlocuire a acestui principiu cu voința nedemocratică a unor state care se vor state fanion. Un exemplu edificator în acest sens l-au constituit poziția și deciziile cu privire la refugiați, poziție adoptată nedemocratic, fără consultarea statelor și, mai mult, poziție care se încearcă a fi impusă cu forța tuturor celorlalte state. Care nu au participat la stabilirea acestei poziții. Și din păcate, poziția respectivă s-a dovedit a nu fi una corectă. Mai mult, aceasta constituie un adevărat pericol la adresa UE. În opinia noastră, ar trebui, de urgență, declanșată o dezbatere la nivelul tuturor statelor UE pentru a se găsi soluții problemei refugiaților și pentru a se discuta și aproba o poziție comună. Un alt exemplu de lipsa respectului și a cooperării l-a constituit comportamentul unor state în cazul pandemiei recente, când în loc să sprijine Italia, un stat aflat în pericol, s-au manifestat tendințe, aproape separatiste și egoiste la modul exagerat. Bine că după o primă astfel de fază, țările și-au revenit. Mai mult, și-au prezentat și scuze.

Deși sub denumirea de „stat” cu determinativul ”național” conceptul s-a consacrat, istoric vorbind, relativ târziu, conținutul său are rădăcini adânci în spațiul nostru geografic. Fie și dacă amintim de organizările statale premergătoare cuceririi romane și vom constata că unitatea triburilor dacice s-a realizat, cel puțin, pe anumite baze comune, în structuri statale sau state de sine stătătoare care presupuneau organizare, administrare, comunicare, conducere. Ele confereau membrilor săi conștiința de apartenență la o unitate administrativă, ofereau siguranță și necesitau apărare.

Cucerirea romană nu a reușit să distrugă conștiința acestei apartenențe. Astfel, de-a lungul întregii perioade de cca.165 [8] de ani, trupele romane, din Dacia, s-au confruntat cu numeroase tulburări, revolte, războaie. Atât din interior cât și, mai ales, din afară, din partea dacilor liberi. Ca urmare a acestor presiuni și ai altor factori, Imperiul Roman a fost obligat, în anul 272 d.Hr să părăsească Dacia.

Cu toate controversele existente, continuitatea strămoșilor noștri pe aceste teritorii este foarte bine documentată arheologic și istoric [9] și, cu bună credință, nu poate fi pusă la îndoială de nimeni. Controversată este și teoria istoriografiei oficiale privind etnogeneza poporului român [10] noile teorii punând tot mai mult la îndoială veridicitatea teoriei romanizării. DERRC este deschisă rezultatelor cercetărilor științifice și încurajează toate tipurile de cercetări științifice desfășurate cu scopul de a cunoaște cât mai bine identitatea și unitatea noastră istorică.

Prima mare acțiune politică de realizare a unității statale a aparținut lui Mihai Viteazul. Deși a fost realizată pentru o scurtă perioadă de timp această viziune istorică a celebrului domnitor a sădit în conștiința noastră sentimentul de apartenență la același neam. Sentiment care s-a consolidat în timp și care, în final, a condus la constituirea unui stat național chiar dacă dimensiunile sale geografice au suportat, în timp, anumite variații [11].

În epoca modernă acest stat a cunoscut variate forme, unele depășind cadrul unei normalități doctrinare și intrând în zone percepute ca fiind de extremă dreapta.

O scurtă trecere în revistă a acestor curente doctrinare relevă, atât la nivel național cât și internațional, diverse abordări mergând de la negarea naționalismului ca doctrină sau ca ideologie, considerându-l ca fiind, de fapt, o metodă [12] până la aceea de exacerbare a naționalismului și chiar de identificare a acestuia cu statul, care au condus la naționalismul extremist sau la ultranaționalism. Evident, între aceste extreme, există numeroase forme și nuanțe de naționalism mai mult ori mai puțin temperat. Ca de exemplu, „naționalism birocratic”, „naționalism est-european”, „naționalism populist”, „naționalism liberal”, „naționalism constituțional”, „naționalism totalitar”, „naționalism agresiv”, „naționalism economic”, „naționalism democrat”, „naționalism revoluționar” etc.

Dintre marile personalități românești care au promovat idei naționaliste progresiste, cu limitele și excesele pe care epoca le-a presupus, amintim pe Iorga și Manoilescu. Pe Iorga, pentru naționalismul său moderat și, în special, pentru poziția sa privind solidaritatea claselor, importanța educației și datoria claselor de sus față de cele neluminate, în principal, în sensul transformării țăranilor și mahalagiilor în „cetățeni”. Pe Manoilescu pentru naționalismul său economic, delimitându-ne total de „naționalismul totalitar”

De altfel, precizăm, că, dacă ar fi să clasificăm această doctrină, ea se înscrie pe linia democrației mixte, postmoderne, europene, adaptate realităților interne și externe actuale. Este o doctrină nouă care se delimitează de toate excesele și inadecvările mișcărilor naționaliste trecute sau chiar prezente. În concluzie, nu se revendică de la niciun partid sau mișcare naționalistă anterioară și, mai ales, se delimitează de orice exces naționalist, ultranaționalist și altele de acest gen. Ca poziție pe eșichierul politic este de centru dreapta. Însă, practic, este mai mult o doctrină de proiect care are ca scop creșterea bunăstării cetățenilor și stoparea declinului României. Prin urmare, DERRC promovează orice măsură care servește scopului declarat de redresare a României și creșterea nivelului ei de bunăstare, indiferent de zona doctrinară din care aceasta provine. Important este ca o astfel de măsură să-și fi dovedit utilitatea, validitatea și eficiența.

DERRC, ca doctrină de dezvoltare postmodernă, s-a născut dintr-o mare dezamăgire privind managementul României post evenimentele din 89. Management care, prin politici publice inadecvate ori de-a dreptul greșite a condus la sărăcirea României, la distrugerea economiei și a obligat 5 milioane de români să ia calea străinătății și să caute de lucru în alte țări. Practic, România a fost adusă într-o multiplă criză: morală, identitară, educațională, demografică, juridică economică etc.

Faptul că Raportul [13] ONU privind sărăcia, publicat la sfârșitul anului 2015, plasează România, în ceea ce privește bunăstarea, pe ultimul loc, dintre țările europene, în cel mai fericit caz, pe penultimul, la unii indicatori, demonstrează, fără putință de tăgadă eșecul acestor politici, programe și doctrine.

De aceea, considerăm că o nouă viziune de democrație, una mixtă, adică participativă și reprezentativă, post modernă, temperată și luminată, inovativ-managerială, reprezintă soluția pentru redresarea României, redarea speranței cetățenilor români, reîntoarcerea acasă a multora dintre cei plecați și descătușarea energiilor latente ale poporului nostru.

În viziunea noastră, noi situăm în centrul atenției omul, în context național și european, cu nevoile și trebuințele sale și, în principal, cu salariul și pensia sa. Noi nu elaborăm doctrine și programe pentru dezvoltarea teoriilor privind doctrinele. Nu ne propunem să realizăm obiective pentru a le bifa ca realizări în planuri, strategii sau programe. Noi considerăm toate acestea ca mijloace pentru redresarea, dezvoltarea și reindustrializarea României pentru a crea resursele necesare în vederea sporirii bunăstării cetățenilor prin creșterea accelerată a salariilor și pensiilor și alinierea acestora la mediile din țările avansate ale UE. Aceasta este ideea forță a democrației propuse de către noi. Subsecvent acestei idei ne mobilizăm, elaborăm strategii și programe, le dezbatem și le îmbunătățim cu participarea cetățenilor, desfășurăm activitățile politico-sociale necesare și acționăm. Și considerăm că numai având cetățeni bogați și puternici o națiune poate fi puternică și respectată.

În sinteză, prezentăm, mai jos, valorile și principiile DERRC ca democrație postmodernă în context european.

- 1) DERRC consideră cetățeanul adevărata bogăție a unei națiuni. De statusul acestuia precum și de modul în care este respectat, tratat, antrenat, implicat, recunoscut și recompensat cetățeanul, în cadrul națiunii, depinde nivelul de dezvoltare, bunăstare și respect al acesteia.
- 2) Suntem mândri de trecutul nostru istoric, de cultura și contribuția noastră științifică la dezvoltarea umanității. Suntem mândri că suntem parteneri într-o uniune de state având o cultură milenară, suntem mândri de originile acestei culturi, dacice, greco-romane, celtice, germanice, nordice și slave. Această moștenire și secolele de civilizație creștină se caracterizează prin setea de libertate, de creativitate, de pasiune, implicare și responsabilitate.
- 3) Identitatea națională și solidaritatea sunt valori fundamentale ale națiunii noastre, valori care au fost grav afectate în ultimele decenii. De aceea noi milităm pentru restabilirea lor în cadrul națiunii precum și pentru revenirea la patriotismul identitar și social. Aceste valori constituie fundamentul democrației mixte europene post-moderne..

- 4) Atașamentul față de propria națiune, respectul față de celelalte națiuni, libera exprimare a tuturor opiniilor, libera voință a poporului român de a-și conduce propriul destin independent de toate imixtiunile, trebuie să rămână valori permanente ale națiunii noastre.
- 5) Națiunea română a dezvoltat, în context european, o civilizație proprie, specifică, bogată în tradiții. Românul, care este un spirit cultural de o mare bogăție lăuntrică, a trăit și trăiește împreună cu ceilalți și pentru ceilalți dând naștere unei națiuni cu un geniu propriu, un destin propriu, în context european și universal, cu o cultură și o istorie de care este mândră. Aceste trăsături trebuie dezvoltate, îmbunătățite permanent, promovate și apărute. Și duse mai departe, din generație în generație.
- 6) DERRC militează și acționează pentru dezvoltarea spiritului civic, pentru adevăr și dreptate, pentru cunoașterea istoriei neamului nostru, pentru dezvoltarea spiritului nostru și al copiilor noștri, pentru cunoașterea istoriei și a luptei de emancipare în lupta împotriva celor care încearcă să ne mintă, să ne manipuleze, să ne denigreze și să ne culpabilizeze. Pledează pentru cunoașterea istoriei dar respinge răscolirea rănilor istoriei, responsabilizarea și culpabilizarea generațiilor actuale pentru excesele, abuzurile și erorile istoriei care ar putea conduce la recrudescența unor noi mișcări de tip iredentist și revanșard. Democrația mixtă, postmodernă, europeană, i-am putea spune „open source”, face apel la toate popoarele lumii să militeze pentru pace, înțelegere și cooperare, pentru iertarea erorilor istoriei și pentru construirea unui viitor mai bun pentru toate națiunile lumii. Viitor bazat pe încredere, respect reciproc și întrajutorare.
- 7) DERRC aderă fără rezerve la valorile și principiile Declarației Universale a Drepturilor Omului și se angajează să le respecte. De asemenea, se angajează să respecte drepturile naturale fundamentale care sunt: libertatea, egalitatea în fața legii, proprietatea și siguranța cetățeanului.
- 8) Drepturile noastre fundamentale sunt garantate constituțional iar cele care privesc libertatea de expresie și de asociere trebuie să facă obiectul unei protecții suplimentare.
- 9) DERRC presupune garantarea, prezervarea, redescoperirea independenței naționale și libertății într-o Europă eliberată de utopia noii ordini mondiale.
- 10) Valorile și principiile noastre trebuie apărute și conservate față de orice agresiune care ar putea conduce la distrugerea civilizației noastre înainte ca aceasta să ajungă să intre într-un ireversibil declin moral. Care ar putea fi dezastruos pentru națiunea noastră.

- 11) DERRC militează pentru gândirea diversă, restabilirea independenței intelectuale și se opune amenințării dictaturii gândirii unice și terorismului intelectual al acesteia.
- 12) DERRC se opune cu toată forța dictaturilor de orice fel și respinge cu tărie încercările de a reduce fiecare individ, fiecare cetățean la rangul de consumator într-o lume ultraliberală, sălbatică, de către deținătorii puterii, care se vor elite, singurele elite gânditoare și care militează pentru uniformizarea popoarelor, distrugerea identităților naționale și punerea tuturor țărilor în sereviciul unei mondializări reduționiste pentru națiunile lumii.
- 13) Activitatea și munca noastră sunt puse în slujba democrației, a neamului nostru, a libertății și prosperității.
- 14) Considerăm că în prezent și pentru o extrem de lungă perioadă de timp, dacă nu cumva, pentru totdeauna, statele naționale vor avea și vor trebui să aibă rolul esențial atât în Europa cât și în lume. Sigur, statele Europei vor coopera, vor derula acțiuni în comun cu respectarea Tratatelor UE, vor renunța la anumite componente ale suveranității, în special în domeniul apărării, dar rolul lor trebuie să fie menținut și, în unele domenii chiar întărit.
- 15) Considerăm că utopiile universaliste și mondialiste și-au atins limitele și că numai statele și uniunile de state, care să constituie la nivel planetar centre multipolare sunt viabile și vom milita pentru aceasta.
- 16) Înțelegem participarea statelor europene la UE ca parteneri egali și respingem, de plano, orice încercare a altor state, de a subordona în vreun fel, alte state.
- 17) Credem în valorile cultural politice ale fiecărui stat și considerăm UE ca un fel de orchestră în care fiecare stat se comportă ca un instrument cu o individualitate și caracteristici proprii, bine conturate. Nu credem în standardizarea socială și în uniformizarea culturilor și mai ales, nu credem în uniformizarea națiunilor.
- 18) Europa trebuie să respecte identitățile naționale, regionale și locale precum și tradițiile cultural istorice ale tuturor statelor componente.
- 19) Considerăm, după cum s-a putut constata din modul de funcționare de până acum, că Uniunea Europeană are un deficit de democrație. Deficitul democratic conduce la dispariția apărării interesului public și la o exagerată apărare a interesului particular, de multe ori, nelegitim. Popoarele și cetățenii nu trebuie să fie un fel de miei care pot fi duși la tăiere la voința cuiva, din afara. De aceea Tratatetele de funcționare ale UE vor trebui revizuite și

bazate pe principii democratice de management și luare a deciziilor cu accent pe democrația participativă. Aceasta cât mai curând, pe baza experienței acumulate și până nu încep să se dezvolte mișcări centripete de abandonare a construcției europene. Pentru că există semnale foarte serioase în acest sens, exemplul Marii Britanii a devenit, deja, realitate. La orizont Italia, Poloniei și Ungariei produc deja îngrijorare.

- 20) Europa a fost și trebuie să rămână un teritoriu al marelui spirit cultural european, al catedralelor și clopotnițelor și în niciun caz al moscheilor și minareteor. Ne mândrim cu rădăcinile noastre antice, creștine și umaniste. Spațiul european cu trecutul său glorios și prezentul în plină dezvoltare trebuie să rămână unul secular, civilizator care are obligația și capacitatea de a se opune și de a lupta împotriva oricăror forțe distructive și antioccidentale.
- 21) Credem în națiunea română și într-o Europă Unită și independentă față de orice forțe străine, inclusiv financiare, care ar încerca să ne aservească.
- 22) Statele naționale și UE trebuie să fie garantul unui trai decent pentru fiecare cetățean, să asigure binele public economic și social. De asemenea statele naționale trebuie să fie garantul culturii, al valorilor europene precum și al libertăților individuale și colective. Este necesară manifestarea unei exigențe crescute în materie de libertate de informare, întoarcerea la libertatea presei și a internetului și depolitizarea media.
- 23) Este necesară debirocratizarea societății, simplificarea legislației și eliminarea legilor și actelor normative vagi, imprecise, care se pretează la interpretări abuzive. De asemenea trebuie amendate sau abrogate toate legile care restrâng libertatea [14] de gândire și de exprimare precum și legile discriminatorii de orice fel. Cetățenii unei națiuni și ai Europei sunt și trebuie să fie cetățeni egali în fața legii. De asemenea credem că se impune, de urgență, responsabilizarea justițiarilor pentru activitatea lor.
- 24) Este necesară și obligatorie depolitizarea justiției și scoaterea acesteia de sub influența și tutela serviciilor secrete. Cetățenii trebuie să-și recapete încrederea în Justiție.
- 25) Trebuie consacrat principiul potrivit căruia este necesară separația puterilor în stat. În acest context, judecătorii nu fac, nu trebuie să facă și nu trebuie lăsați să facă legi.
- 26) Pentru a avea un act de a judeca în mod onest și corect este necesar să introducem un principiu fără de care nu se poate imagina un management corect. Și anume, controlul imparțial, în afara oricărui amestec politic, al modului cum se judecă în România. Cum nu se poate realiza controlul modului cum a fost judecat fiecare dosar în parte, vom introduce

controlul prin sondaj. Acest control va fi realizat de către o Înalță Curte de Verificare și Control, constituită din judecători cu experiență de minim 40 de ani și care vor fi aleși de către cetățeni cu un mandat pe viață.

27) Autonomia locală nu trebuie să constituie sub nicio formă pretextul pentru care să poată fi interzise reuniuni sau manifestații pașnice ori să fie boicotate simbolurile naționale. Orice abuz în acest sens trebuie sancționat.

28) Națiunea noastră, națiunea română, în conformitate cu prevederile Tratatelor la care este parte, trebuie să-și construiască singură propriul viitor, pe baza aspirațiilor sale, în deplinul respect al tradițiilor și moștenirii cultural istorice și religioase pe care le are și de care este mândră. Direcțiile și opțiunile fundamentale pentru construirea acestui viitor reprezintă prerogativa exclusivă a națiunii române și se manifestă în cadrul referendumurilor care pot fi inițiate, în condițiile legii de către cetățeni sau de către instituții ale satatului.

În baza acestei doctrine este necesară elaborarea de strategii, programe și planuri de acțiune iar acestea trebuie supune dezbaterii publice. Ele vor trebui să fie îmbunătățite permanent și completate cu propunerile venite din partea cetățenilor.

Referințe bibliografice

[1] Smith și Hutchinson sintetizează șase trăsături defnitorii ale etnicității: 1.un nume comun propriu; 2. un mit al originii comune; 3. amintiri colective; 4. cultură comună (religia, obiceiurile sau limba); 5. o legătură cu o vatră, nu neapărat fizic ocupată de către etnie; 6.un sentiment de solidaritate.

[2] Smith și Hutchinson sintetizează șase trăsături defnitorii ale etnicității: 1.un nume comun propriu; 2. un mit al originii comune; 3. amintiri colective; 4. cultură comună (religia, obiceiurile sau limba); 5. o legătură cu o vatră, nu neapărat fizic ocupată de către etnie; 6.un sentiment de solidaritate.

[3] Ansamblu de elemente aflate într-o relație structurală, de interdependență și interacțiune reciprocă, formând un tot organizat. <https://dexonline.ro/definitie/sistem>

[4] Statul este organizația care deține monopolul asupra unor servicii pe un teritoriu delimitat de frontiere. Statul este titular al suveranității și personifică din punct de vedere juridic națiunea. Din punct de vedere social, statul nu trebuie confundat cu societatea, el fiind o instituție separată care poate să reflecte mai mult sau mai puțin interesele societății. <https://ro.wikipedia.org/wiki/Stat>

[5] L. Boia, Două secole de mitologie națională, p. 52.

[6] Ibidem, pp. 53-54

[7] Cristopher Booker și Richard North, “The Great Deception – A Secret History of the European Union”, aparuta in Romania sub traducerea “Uniunea Europeana, marea amagire“, editura Antet, 2004, pg. 314.

[8] Stîpînirea romană în Dacia a durat de la cucerirea Daciei 106 d.Hr până la retragerea aureliană 271 d.Hr

[9] A se vedea cel puțin cercetările arheologice la la Olteni, Covasna, care certifică pentru o perioadă de un mileniu, din sec V îHr până în sec V d.Hr continuitatea strămoșilor noștri.

[10] Există tot mai multe dovezi și voci, din țară sau din străinătate ale unor mari personalități care contestă teoria romanizării. O adevărată mișcare dacică se dezvoltă și aduce tot mai multe dovezi în sprijinul ideii că romanizarea nu a avut loc. Ideea romanizării, o idee artificială, după unii, a fost excepțional utilizată de către corifeii Școlii Ardelene, în condițiile în care urmăreau justificarea obținerii de drepturi pentru românii asupriți. Însă, se pare, pe baza unor dovezi de necontestat, s-a afirmat teoria că limba dacă nu a pierit

niciodată iar dacii nu au fost romanizați. În programul PND este prevăzută acțiunea de desfășurare a unor largi cercetări arheologice și, în special în zona fostei capitale Sarmizegetusa, care, sperăm, vor putea aduce multe clarificări în domeniu.

[11] Nici în prezent nu există un stat al tuturor românilor, provincia Basarabia și alte teritorii nu fac parte din statul unitar al românilor.

[12] Alina Mungiu-Pippidi, coord., *Doctrina politică*, Ed. Polirom, Iași, 1998, pg. 111,

[13] Philip Alston, Raport ONU privind sărăcia, noiembrie 2014.

[14] Se mai numesc și legi liberticide. (NA)